

[Aksel Larsen.]

og jeg overdriber ikke, naar jeg siger, at de 99 pCt. af Danmarks Befolkning er enige i denne Karakteristik, og jeg overdriber vel heller ikke, naar jeg siger, at i hvert Fald det meget store Flertal af dem, der om lidt skal deltage i Afstemningen, hvis de bliver nødt til at udtale sig, ogsaa vil sige, at de synes, at det i Virkeligheden er en modbydelig Skat. Ikke desto mindre kan vi forvente, at de, der i Bladene skriver eller lader skrive, at Omsætningsskatten er en modbydelig Skat, og de, der her i Tinget har udtalt sig mere eller mindre stærkt mod samme modbydelige Skat, naar Afstemningen nu kommer, vil rejse sig paa Række og Geled og stemme for denne modbydelige Skats Forlængelse.

Jeg anser det for nødvendigt at konstatere dette, og jeg anser det for nødvendigt at konstatere det saa meget mere, som Debatten ved første Behandling med Rette gjorde det tvivlsomt, om der i Grunden forelaa det, man kalder en fiskal Nødvendighed for at skaffe Statskassen disse Indtægter. Nu er jeg af den Mening, som jeg tidligere har givet Udtryk for, at hvis Statskassen har Brug for disse Penge, vil den endda let kunne skaffe dem paa anden Maade; men hertil kommer altsaa, at der i hvert Fald er rejst meget stærk Tvivl om, hvorvidt Statskassen i indeværende Finansaar har Brug for disse Penge.

Under de Omstændigheder maa man altsaa gaa ud fra, at det, der var en væsentlig Begrundelse for Omsætningsskatten, da vi blev præsenteret for den som en midlertidig Beskatningsform den 26. og 27. Marts i Aar, stadig væk staar ved Magt, nemlig at det gælder om at trykke Befolkningens Forbrug ned. Jeg mener ogsaa, at dette maa noteres, inden Lovforslaget kommer til endelig Afstemning her i Tinget.

Jeg anser det endvidere for nødvendigt igen at erindre om, at Loven om Omsætningsafgift blev gjort færdig her paa Rigsdagen i første Omgang den 26. og 27. Marts, altsaa 14 Dage før den 9. April. Jeg kender af Erfaring de socialdemokratiske Rigsdagsmænds fantastiske Dristighed, naar det gælder om at give udsøgte Forklaringer paa, hvorfor de gennemfører den Politik, de gør; men jeg tvivler dog stærkt om, at de vil vove nogetsteds, selv bag nok saa herme-

tisk lukkede Døre, at paastaa, at Omsætningsskattens Indførelse den 27. Marts var en Følge af den Situation, som blev skabt i Danmark 14 Dage senere. Den Politik, Omsætningsskatten er Udtryk for og er et Led i, var indledet længe før den 9. April, den er fortsat i skærpet Form efter 9. April og har som af Statsministeren forklaret til Hensigt at presse Befolkningens Forbrug ned ved at gøre Varerne dyrere.

Det er en Politik, om hvilken „Social-Demokraten“ i Dag i sin ledende Artikel med fuld Ret siger, at den vender den tunge Ende nedad. „Social-Demokraten“ konstaterer i Dag i sin ledende Artikel som en Slags forsinket Forsvar for Statsministerens Forumtale, at hidtil er det ene Arbejderne, der har baaret Byrderne ved Krigstidens Lovgivning, det er dem, der ustandselig og paa alle Maader har set deres Kaar forringet.

Jeg kan tilslutte mig denne Karakteristik, og saa meget mere forkasteligt finder jeg det, at denne Politik har kunnet faa Tilslutning fra deres Side, der dog officielt er valgt som Arbejderrepræsentanter; det er oven i Købet dem, som selv konciperer Lovene, selv gaar i Spidsen ved Gennemførelsen af disse Nedsikringsforanstaltninger.

Vi Kommunistere er Modstandere af denne Politik, som er skadelig for Arbejderklassen og dermed i Realiteten for hele Landet, og vi vil ikke nøjes med som saa mange andre af de tilstedeværende Medlemmer, her saavel som uden for Tinget, at tale imod denne modbydelige Beskatningsform, Omsætningsskatten; vi agter ogsaa at stemme imod den.

Finansministeren (V. Buhl): Over for det ærede Medlem Hr. Aksel Larsens Betragtninger skal jeg indskrænke mig til at sige to Ting. Den første er den, at der, umiddelbart forinden Loven af 27. Marts 1940 blev gennemført, var vedtaget en meget indgribende direkte Beskatning. Den anden Ting er, at saaledes som hele Situationen er, er det ikke muligt at gennemføre en forsvarlig Opretholdelse af Statens finansielle Stilling, uden at der ogsaa lægges Byrder paa den brede Befolkning; det er saadan, at gaar Statens Finanser i Ulave, vil det først og fremmest komme til at ramme den svageste stillede Del af Befolkningen.